Дзвони, дзвони… Скільки звуків!
Із блакиті все пливуть,
Передзвони…
На подзвіння дзвонять, грають,
Чи на радість?..
Що несуть?..
З павутини ніжні звуки
Хтось сплітає,
розсипає…

Понад бором, понад лісом,
В нетрі котяться акорди,
Верховинами здригають,
Грають, грають…
Плачуть, тужать срібні дзвони…
Хтось умер… когось нема…
Хто простився,
Розлучився?
І чого блакить німа?!
Чути співи із просторів
голосні…
Грають… Перли розсипають
не мені…

Дзвони гратимуть для мене не тепер,
В млі туманній в день осінній…
Хто це вмер?..